53451 1909

EGYETEM

23 drb
I. II. árf

Dr. APÁTHY ISTVÁN
hagyatékából 1922.

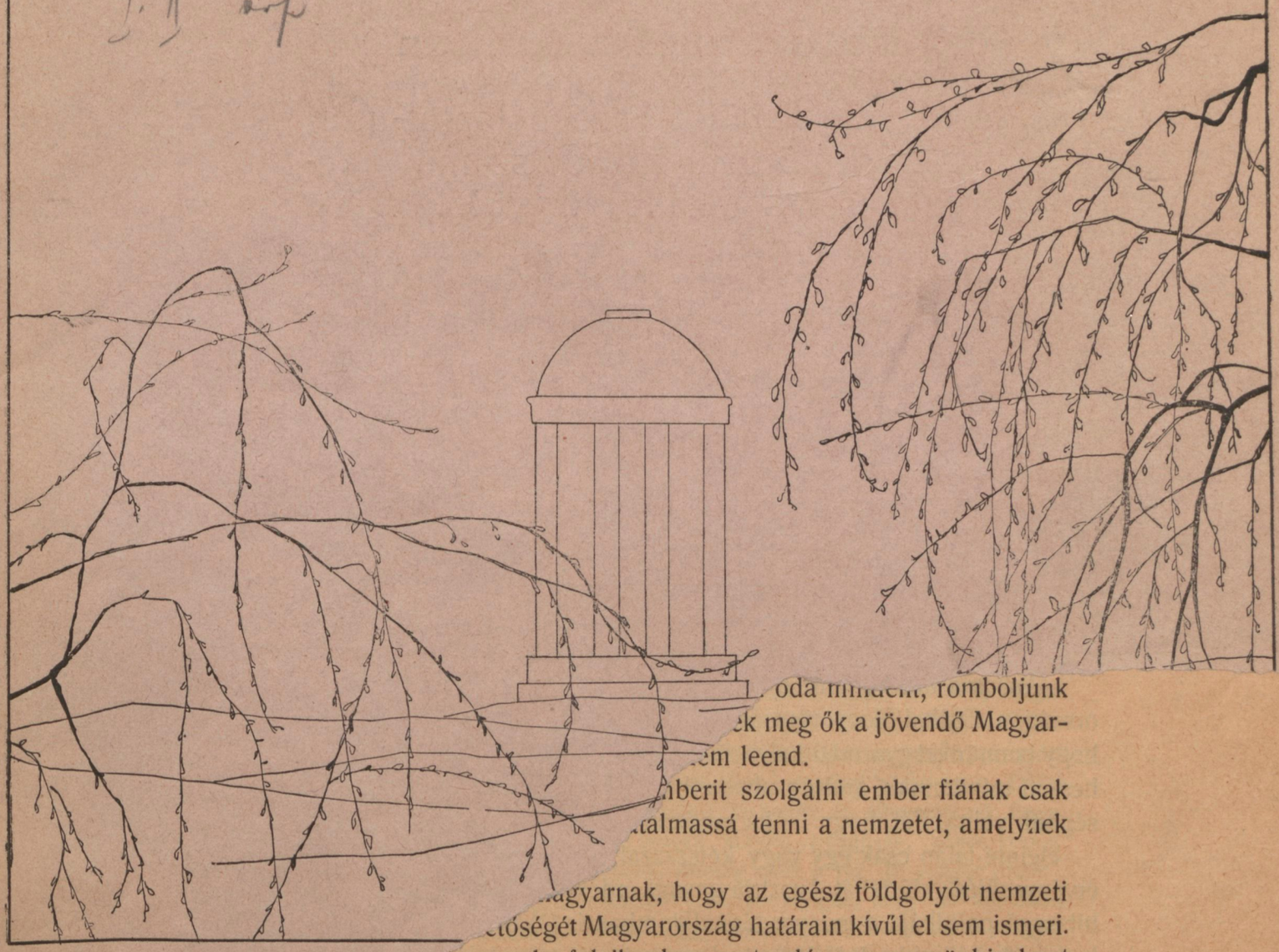

. oda mindent, romboljunk
ek meg ők a jövendő Magyar-
em leend.
nberit szolgálni ember fiának csak
talmassá tenni a nemzetet, amelynek

agyarnak, hogy az egész földgolyót nemzeti
tőségét Magyarország határain kívül el sem ismeri.
res munka folyik, elsorvasztandó a magyar önbizalmat
t itthon is, a külföld előtt is, úntalan gyalázni azt, a mi
bírálat helyett, melynek az önhitségre következnie kellett
e, magyarságunk szégyenletére tanítottak; hogy ezáltal meg-
az élethez való kedvtől és akarattól.
t magatok között, Fiatal Barátaim, ez iskola üzelmeinek! Sok

FŐSZERI
UJVÁR
JUH

A Budapesti Magyar Tudományos

URÁNIA SZINHÁZ

kolozsvári szinpada

az **Uránia Szinház** Ferenc József-uton e célra külön épitett, 600 személyt kényelmesen befogadó **gyönyörü helyiségében**

Nagy előadást tart naponta

este 7 órától. Ünnep- és vasárnap d. u. 3—11 óráig.

Hetenként egyszer a
Budapesti Uránia
vendégjátéka legujabb darabjaival.

Az előadásokat az „**URÁNIA**“ zenekara kiséri Véber Ilona zongora művésznő vezetése és közremüködésével.

11., 12., 13 **Heti müsor:** 14., 15.

Bleriot átrepülése a La manche csatornán.
Halászat a jég alatt a Balatonon, termé-

Szokatlan párbaj.
Bleriot átrepülése a La manche csatornán.
A két szamár, bohózat.
Gyujtogató, dráma.
Gras a virágok városa.
Karcsi szakálal bohózat.
Elcserélt czimek, vig jelenet.
Természetes aratás és ipari felhasználás.
E hó 16-án a Budapesti Uránia vendég-
téka: Spanyol ország 199 vetitett képpel 3
es spanyol táncczal, utcai jelenetek több
felóétel. Irta: *Pekár* Gyula, felzlvas:
or, tanár.

..... —·80 K
..... — 60 K

lét fizetik.

Dr. APÁTHY ISTVÁN
hagyatékából 1922.

I. évfolyam. Kolozsvár, 1909. szeptember 11. 1. szám.

EGYETEM

IFJUSÁGI, SZÉPIRODALMI ÉS MŰVÉSZETI HETILAP

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:	MEGJELENIK MINDEN HÉTEN SZOMBATON.	ELŐFIZETÉSI ÁR:
Kolozsvárt, Kossuth Lajos-u. 10.	:: TELEFON-SZÁM: 488. ::	Egész évre 10 K, fél évre 5 K. Egyes szám ára 20 fillér.

A Kolozsvári Tudományegyetem polgáraihoz.

Dr. Apáthy István.

Fiatal Barátaim! Álapostolok járnak köztetek. Ha magyarok akartok maradni s egy boldogabb magyar hazában boldogúlni: vigyázzatok.

Jönnek és kicsalják tőletek, ami lelketeknek legdrágább kincse van. Egy fényes nemzeti múltban rejlő példaadást, a hitet és erőt, mely nagyjaink nyomdokába lépni készt: azért, mert voltak a múltnak sötét lapjai és a múltban is nem egyszer vált ellenévé a hazának, árulójává magyar a magyarnak. Bevált intézmények biztos alapját, melyet nemzeti létünk számára raktak századok: azért, mert vannak az alapban korhadt gerendák is, mert a régiek helyett új intézményekre is nem egyre van szükségünk. Egy fényes jövendő reményeit, amelyben a magyar gondolatnak minden követelménye megvalósuland: dobjátok el magatoktól azokat is, mert az emberi fejlődés a nemzeti különbségeket úgyis elfogja mosni!

Mindezért pedig cserébe mit kínálnak? Hangosan: a haladást az általános emberi üdvöt. Súgva: az egyéni jóllétet, a minden nemeset elgázoló hatalmat, a semmi másra nem tekintő anyagi üdvöt. Mellette úgy tesznek, mint az ágens, a ki ügyfelének aranyhegyeket ígér — egy távol jövendőben; de magának a búsás előleget megköveteli — mindjárt. Azt szeretnék, adjunk oda mindent, romboljunk le mindent, amink van, hogy a saját képükre építhessék meg ők a jövendő Magyarországot, mely minden lehet majd, csak magyar nem leend.

Ámde az emberi haladást, az általános emberit szolgálni ember fiának csak egy mód adatott: megtartani, nagygyá és hatalmassá tenni a nemzetet, amelynek tagjai közé sorsa helyezte.

Valamikor szemére hányták a magyarnak, hogy az egész földgolyót nemzeti színűnek látja és emberi élet lehetőségét Magyarország határain kívül el sem ismeri. Nehány évtized óta rendszeres munka folyik, elsorvasztandó a magyar önbizalmat és önérzetet. Divattá lett itthon is, a külföld előtt is, úntalan gyalázni azt, a mi magyar. A szigorú önbírálat helyett, melynek az önhitségre következnie kellett volna, önbecsmérelésre, magyarságunk szégyenletére tanítottak; hogy ezáltal megfosszák a nemzetet az élethez való kedvtől és akarattól.

Vessetek véget magatok között, Fiatal Barátaim, ez iskola üzelmeinek! Sok

hibánk mellett van jó mibennünk is: vannak a magyarnak olyan tulajdonságai, melyeket bizvást irigyelhet tőlünk és magának kívánhat bármely nagy nyugati nemzet. Sok van rosszúl itthon és néha színte kétségbe ejt, hogy miért van így, mikor oly könnyen lehetne máskép: de azért sok, sok van itthon ma még jobban, mint odakünn. Tanúljatok, s majd nézzetek Ti is szerte a világban, hogy meg tudjátok ítélni, mi a gyom, melyet kitépni, és mi a becses plánta, melyet ápolni és — nemzeti dicsőségül — nagyra növelni kell.

A legkülönb nemzetek fiai közűl a legkiválóbbak ezrével jártak hazánkban a minap. Aggódtunk, hogy majd csak azt veszik észre, csak azt vetik latra, ami miatt már előre pirúltunk. Hála az égnek, megláttak és méltattak, sőt igen nagyra tartottak sok olyat is, aminek becsét magunk jóformán föl sem értük. És elbámultak azon, amit — mint szerintünk is látni valót — nékik félénken megmutattunk. Megtanúlhattuk tőlük mi magunk is, hogy — ha szígorú önbirálatra kell is — kishitűségre nem szabad nevelnünk az utánunk jövendőket. Talán ezentúl kevésbbé hasztalanúl fogom hangoztatni itthon, hogy azért, mert magyar, nem kell semminek sem alábbvalónak lenni.

Külföldi vendégeink csak egyen csudálkoztak: azon, hogy ország, melynek annyi kincse van földjében és fiainak lelkében, még mindig gyarmata tud maradni egy másiknak, melynél pedig sok tekintetben sokkalta különb és természetadta fegyverei által sokkal erősebb lehetne.

Nékik nem mondottam meg, mert rösteltem; de Néktek megmondom, mi az oka szolgaságunknak. Az, hogy fegyvereinket, melyekért pedig csak a kezünket kellene kinyújtani, nem használjuk. Szélmalmok ellen szögezünk lándzsát, de nem forgatjuk meg a pőrölyt, hogy lesújtsunk a kézre, mely századok óta markolja a mi tulajdonunkat. És miért nem tudunk hát lesújtani? Azért, mert súlyt a pőrölynek csak a magyar társadalom adhat, melynek ereje az egyeseknek egy célra törekvő munkájából összegeződik. Nem hőstettekből, csak erős elhatározásból egy elvnek szigorú körösztűlvitelére.

Ausztria évente mintegy másfél ezer millió értékű ipari cikkét ad el Magyarországon. Ezáltal Magyarország maga nyújtja néki évről évre az anyagi erőt ahhoz, hogy bennünket gyarmati helyzetünkben megtartson és politikai téren ellene szegűlhessen mindannak, amire szabadabb gazdasági fejlődésünkhöz múlhatatlanúl szükségünk volna. Fél, hogy — ha megszereznők — az évi másfél ezer millió nehány — eleinte talán csak egy vagy kétszázzal megfogyatkoznék. Törvényadta jogaink érvényesűlése elé tehát Ausztria anyagi érdekei emelnek gátat Ha szomszédunk hitszegő politikája a magyar társadalomban is föl tudná költeni azt a hatást, melyet sokkal kisebb ok fölkeltett ellene a török társadalomban, ha társadalmi úton el tudnók érni az osztrák holmi kizárását fogyasztásunk köréből, akkor a veszteség melytől Ausztria fél, nem egy-két száz, hanem ezermillió korona is hamarosan lehetne. Akkor inkább bele nyugodnék a jogaink érvényesültéből reá nézve származó kisebb veszteségbe, mely reánk nézve tiszta haszon lenne, semhogy továbbra is viselje azt a nagyobb veszteséget, melylyel sújtaná az osztrák árúnak társadalmi úton való kizárása Magyarországról.

Ime egyik hatása a kishitűségnek az önérzet s az élethez való akarat hiányának, melyekre a mai magyar nemzedéket nevelték! Máskülönben osztrák részről szenvedett annyi arculcsapás után becsületes magyar ember már rég nem fizetett volna osztrák holmiért egy fillért sem! De éppen azért itt van a tér, ahol a magyar ifjúság sokat tehet, ahol immár tennie is kell a magyar szabadságért. Életet és vért, különösen mikor nem kéri, nem virtus kinálni a hazáért. Ma az ifjú azáltal használhat legtöbbet a hazának, ha inkább nélkülözi az élet apróbb kényelmeit, ruházatának némí ékességeit, semhogy osztrákot vegyen. Ez is a sztrájknak egy neme legyen Magyarországon. Ha kell hát legyen bizonyos értelemben éhségsztrájk! Csakhogy ebbe a mi éhségünkbe az osztrákok fognak belesoványodni.

Vegye föl a kolozsvári egyetemi ifjúság újúlt erővel a most egy éve letett zászlót. Irja reá: nem veszek osztrák holmit! És eressze le újra a Sorompót, melyet tavaly ilyenkor a testvéri egyenetlenség összetört. Ne vegyen osztrák holmit és ilyet venni másnak se engedjen. A társadalmi kényszernek, mely a törvény keretein belül maradjon száz meg száz módja van. Alkalmazzátok mindazokat ifjú leleménnyel. Mi, idősebbek, akik egyformán gondolkodunk, ha kell szivesen segítünk, tettel és tanácscsal örömest támogatunk.

Nemesebb tartalom az ifjusági életnek és olyan, mellyel többet használnátok a hazának, ez idő szerint nem adható. Változott idők az erényeknek is változott gyakorlatát követelik. A harcmező helyett gazdasági téren vívunk, nem vért ontó, de a magyarvért a magyarnak megtartó szabadságharcot. E szabadságharc zászlaja alá siessen mindenki, aki magyar. Küzdjetek, de vigyázzatok is: mert álapostolok járnak köztetek, akik gúnyolni fognak és kudarccal fenyegetnek. Űzzétek el őket és menjetek diadalra!

Nézelődés.

I.

Egy sötét jövő árnyéka vetődik felénk azokban a szavakban, amelyeket napról-napra több ember (értelmes ember, mert csak az ilyeneket számitom embernek) szájából hallunk csüggedt hangsullyal kiesni: „Elpusztul ez az ország.“ „Beteg ez az ország, halálos beteg.“ Nem lehangolt, beteg kedélyü ember rémlátásai ezek, mint amilyen én vagyok, hanem megfigyelésekből levont helyes következtetések. Törökország visszaállitotta egészségét. Európa betegségének nevezhetjük most már bátran Magyarországot.

Magyarország betegségének legkomolyabb oka: a romlott ifjuság, ezt bátran kimerem mondani.

Eléggé megszokott dolog az ifjuság csépelése. De ez a megszokottság, vagy elkoptatottság nem elég ok arra, hogy levonjuk a szőnyegről.

Csak hadd forogjon rajta, amig elnincs intézve. De meg remélem, hogy sikerül új világításba helyeznem a kérdést.

Állandó a panaszkodás az öregek részéről. Romlott a világ. Romlott a fiatalság. Talán helye volna itt annak az ellenvetésnek, hogy az öregek mindig nyügösek, panaszkodók voltak. Mindig csak a régi jó világot dicsérték. S ebből annyi igaz, hogy ez általános tünet, egy bizonyos fokig. De mikor az öregek igen határozott példákkal támogatják állításaikat, s mikor látnunk kell azt, hogy vézna, beteges ifju annyi van, hogy azok adják meg az ifjuságnak a jelleget, akkor egy lépést hátrálnunk kell ellenvetéseinkkel elfoglalt pozicionkból.

S ha az öregek panaszának súlya ma sem nyomna többet az átlagnál, akkor is előáll-

hatnánk azzal a kívánsággal, hogy meg kell javítani testileg-lelkileg az ifjúságot, mert ezzel a nemzetet javítjuk meg. Olyan egyszerű és olyan megdönthetetlen tétel az, hogy erős egyének alkotják az erős országot még pedig jellem és test dolgában erőssek.

Ez a kettő már okvetlenül maga után vonja az anyagi jóllétet, a gazdagságot, ami egyénenként összegezve az ország gazdagságát adja. Ki meri tagadni a széles látókörüek közül, hogy gyenge az ország? S vehető e fel egyébb az általános gyengeség okául, mint az egyének gyöngesége akár jellem, akár testi erő dolgában, vagy éppen mindakét tekintetben?

Ha tehát ez az ország nyomorult helyzetben volt, vagy van (pedig volt és van is) akkor nem a szerencse csillagunkat, vagy a sorsot, vagy más ilyen avult fogalmat kell okolnunk (még csak a pártviszályokat sem, mert azok is csak következmények, amelyek létrejöttének alapfeltétele a jellemileg gyenge egyének nagy száma) hanem a gyenge egyének túltengését, amely túltengésnek az eredménye, az általános gyengeség. Kevesen gondolnak arra, hogy egy jó mozdulattal a tornaterem korlátján, vagy egy akár hazafias, akár ethikai elv megragadásával többet szolgáltattak a közerő gyarapításához, mint 10 hazafias versnek a megtanulásával, ami minden esetre több időt és erőt igényelt, mint az előbbiek közül bármelyik, sőt mindkettő. Nem a hazafias verseket kívánom ezzel lomtárba dobni, mert másodsorban azokra is szükség van; hanem megkivántam mutatni a legegyenesebb útat a magunk és a közjólétének gyarapításához és létjogosultságunk megalapításához.

II.

Végtelenül elszomorító dolog, hogy az egyetemi diákságnak legalább harminc százalékát azok az alakok teszik, akiknek társalgásában legkiemelkedőbb téma a lumpolások leírása. Legsűrűbben hallani ilyeneket: „Végig jártuk az összes kávéházakat“, vagy: „Egész éjjel egyebet sem csináltunk, mint egyik korcsmából ki, a másikba be.“ S a legbosszantóbb ezekben az elbeszélésekben a dicsekvő és áradozó hang. Egy torna-versenyen vívott győzelmet nem adnak elő olyan hallatlan kérkedő hangon, mint ezeket az alacsony témákat. Annál kevésbbé a szellemi harctéren aratott diadalokat, mert ezeknek a megvívói a legtöbb esetben sokkal magasabb nívón foglalnak helyet, amely magasabb nívón a lumpolást, mint különös szellemi, vagy testi erőt nem igénylő tényked ést nem szokás a plus rovatba, az eredmények rovatába írni.

Igen hízelgő a lumpolokra az a tudat (aminek szeretnek is kifejezést adni), hogy „a legtöbb kiváló ember korhely volt.“ Először is megengedem magamnak azt a bátorságot, hogy tagadjam, a legtöbb mennyiséitst. Mert a legtöbb kítűnő ember a csendben munkálkodok közt van.

Az a nehány költő, énekes és művész, akiket felhoznak illusztráló példákul, foglalkozása természetéhez illően, nagy zajjal dolgozott, azért ismerik őket nagy körben. Másodszor ezek a kítünő férfiak, ha nem is nyomorodnak el testileg-lelkileg, a legtöbb esetben magtalanok. Ha nem azok, akkor bizonyára nincs köszönet a nemzésükben. Az emberiség nem lehet hálás az idioták nemzője, mint ilyen iránt.

Az ilyen férfiak semmiesetre sem a jövő emberei. (Ha tehát az ország ilyenekből áll, az sem a jövő országa.) A hideg ész uralma mind világosabban bontakozik ki a jövő számára. A lét problémáit nem is fogják soha a korcsmában megoldani. A korcsmázók között nagyon sok a testi erő dolgában átlagon felül álló ember. Ezek azok, akiket a fölösleges, a lenem vezetett és felgyűlt energia indít arra, hogy mesterségesen fogyasszák az erejüket. De hát nem lehet-e másúton, pl. becsületes munkával levezetni ezt a fölösleget? Legyen

SÁNDOR ÁGOSTON
uri divat-üzlete Kolozsvárt,
Matyás király-tér Unió-utca 2.
Nagy választék kalap és fehérnemüekben, nyakkendők, keztyük, sport- és vadász-sapkák, lábszár-védők, swätterek, esőernyők és botok, pénz- és szivar-tárcák, solingeni zsebkések, kefék.
Nagy választék női kézi táskákban.
:: Szolid mérsékelt árak. ::

meggyőződve, az a fejezet élén említett harminc százalék, hogy a diákságnak nem ők a leglényegesebb alkotó részei; hogy nem ők lesznek ama bizonyos oszlopai a hazának, hanem azok a kevésre becsült, sőt sok esetben lenézett, csöndesen munkálkodok, akiknek a szellemi munka támaszául elég erős testi alapjuk is van.

Szivesen venném, ha kollegáim köréből viszhangot kapnék fejtegetéseimre. Nem fog kétségbe ejteni, ha minden tételemet, minden állításomat megcáfolják is, mert hiszen 24 év leülepedett tapasztalataiból megdönthetetlen várfal meg nem építhető.

A tárgykört korántsem merítettem még ki. De mivel kimerítését más tárgykörök érintése nélkül véghez nem vihettem volna, inkább elhalasztom.

Aesculapius az orvoskongresszusról.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kedves Fiatal Barátaim!

Szívesen teszek eleget azon kéréseteknek, hogy az orvoskongresszuson gyűjtött impressziómból nehányat papirra vessek.

Nemrégiben egy magyar festő látogatását jelentette be szolgám, névjegyén ez állott: Vastagh György. Azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy üljek neki modellt, mert a Budapesten tartandó XVI. nemzetközi orvoskongresszus jelvényén akar ábrázolni. Szívesen tettem eleget kérésének.

Leültem karosszékemre, kezembe vettem kígyós pálcámat, lábaim mellé ültettem kedvenc baglyomat s Vastagh mester pár pillanat alatt elkészült markáns karcolatával. Igy aztán 5000-nél több példányban lehettem jelen kedvelt hiveimnek tudós gyülekezetében s minden mozzanatot alaposan szemügyre vehettem. A Ti véges emberi elmétek persze ezt a multiplex megjelenést nem tudja felfogni, de én annál nagyobb élvezettel és természetesen minden fáradtság nélkül vizsgálódhattam.

Nagyon tetszett úgy nekem, mint összes külföldi hiveimnek fővárosotok Budapest, melyet ugyan már sokszor láttam, de ennyire alaposan nem tekinthettem még meg, hiszen most minden példányom előtt más és más részeket mutattak be magyarázatokkal.

A megnyitó ülés valóban impozáns volt, valamiképpen az egész kongresszus lefolyása, amelyről különben eleget olvashattatok az összes lapokban.

A legelső bosszuság ért a műcsarnokbeli estélyen, Rövid háromezer éves korom óta nem emlékszem, hogy valahol ennyi fegyvertelen ember ilyen heves csatát vívott volna részben egymással, részben az ártatlan ruhatárosokkal. Szent személyemet sem kímélték, letéptek a mellekről, földre ejtettek — szóval igen mérgelődtem. Volt egy kis tolongás is, de csak eleinte. Amikor a legéhesebbek lecsillapították háborgó oroszlánjukat, jöttek a higgadt angolok, a flegmatikus németek, stb. és ettek, ettek és ismét ettek.

Közben ittak is. Annyi sok finom pezsgőt hordoztak folytonosan körül, hogy — megsúgom — még Konrádi tanár urat is letérítették az abstinencia szűk ösvényéről. Nem vagyok indiszkrét, úgy-e? Különben végig ízleltem az összes finom ételeket. Mert úgy-e, nem lehet elképzelni, hogy ennyi sok nagy müveltségű vendég között minden második ne juttatott volna a többé és kevésbbé folyékony ételekből, fagylalt és egyébből szeretett frakkjának vagy szmokingjának?!

Hogy az estélyek után, hova mindenüvé látogattam el kedvelt hiveim mellén úgy-e arról ne referáljak?! Annyi bizonyos, hogy a szakosztályok reggel 9 órakor (ez még „reggel„!) kezdődő ülésein minden második tudós fő álmosan támaszkodott állcsúcsával a szegycsontra. Az ülések különben igaz

PÜSPÖKY MIKLÓS
uri női divatüzlete
hatósági engedélylyel végeladás alatt áll.

örömömre szolgáltak s nagyon meg voltam elégedve magyar szolgáimmal, kik egészen lépést tartanak a Ti előttetek nagyrabecsült nyugati népek tudósaival. Tudományunk különben rendkívül gyors lépésekkel halad előre, sőt nem is halad, hanem fut, annyira, hogy sokszor azon vettem magamat észre, hogy nemcsak egy pár öreg vármegyei főorvos néz kissé bizonytalan tekintettel az előadó felé, hanem jó magam is egyszerűen nem értettem a magas nivójú vitát. Már ilyen őszinte vagyok, de ez illik az öregekhez.

A sok kiránduláson mindenütt ott voltam; a pezsgőkkel még csak megbarátkoztam, de az Apenta forrást tudományos szempontból annyiszor meg kellett kóstolnom, hogy még ma is bánom. Majd fogom rendelni Bacchusnak, ha kacenjammerje lesz.

Véget érvén a tudományos ülések, úgy szét-kirándultak kedvelt híveim, hogy vasárnap már meglehetett volna orvos nélkül halni Pesten.

A ti kincses városotokba rendezett kirándulás nehezen született meg. Bizony, ha Szabó Dénes, Udránszky, meg főleg Apáthy professzor uraitok, azután az ifjabb nemzedék, főleg Elfer Aladár nem agitáltak volna annyit, aligha ehettek volna a jó kolozsvári ujságírók (?) a város zsebére egy olyan finom bankettet.

Szegény Elfert nagyon sajnáltam, mikor rezignáltan törődött bele Püspökladányban, hogy kedves vendégei elrobogtak az orra előtt, s Oswald Trenk és kedvelt angoljai a más gondjaira lesznek bízva egész másnap reggelig. De hát mit volt mit tenni? A könyörületes állomásfőnök fejébe nyomott egy vasútas sapkát, s az asszisztens úr búsan elment sétálni, megoldva útközben egy kolloid kémiai problémát.

A külföldiek igen dicsérték Kolozsvárt. Meg is érdemli. A szép intézetek s a tudós professzorok kellő harmoniában állanak.

De már sokat diskuráltam úgy-e? Pedig ezek csak kevésbbé érdekes megfigyeléseim. Ezeket ugyanis akkor gyüjtöttem, mikor a nagyvilágba néztem a kifelé fordított plakettekről; de hát ennek az éremnek is két oldala van! Mikor befelé fordítva függesztette fel valamelyik congressista — s ez mindegyikkel megtörtént — akkor beláttam egész a vesékbe. Azt még elárulhatnám, hogy szakértő füleimmel hány sisztolés surranást hallottam, de hogy a vesékben és a rossz májakban mit láttam, — ezt már az orvosi titoktartás lepecsételi. Pedig hány bécsi és más magyarbarát jött jóadag kárörömmel a kongresszusra, s ez mind kárbament! Legfelsőbb elismerésem jár ki érte Müller és Grósz híveimnek, az összes magyar orvosoknak s mindenkinek, akiket megillet.

Ezek után hozzátok fiatal barátaim kegyelmével továbbra is hű marad

Aesculapius.

Kis szinház.

Bravó Paprika Jancsi, kis Ginyol,
Vitézkedj! Bár a nyelved öltsd ki jól!

Urad kegyetlen, buta és kevély;
Éhes kis szolga, feleselj, ne félj!

Urad kövér úr, pénz az istene,
Ginyol, kacagd ki, űzz csúfot vele.

Fuss, ha az úr nagy vesszőt vesz elő,
Ne légy szamár önérzeteskedő.

Ginyol, légy friss, vidám és szemtelen,
Életre való vagy, tetszel nekem.

Még szembe is szállsz? Bravó, üsd Ginyol,
Légy hős, a fojtott bosszút töltsd ki jól!

Apró nép hőse, nézd mennyin vagyunk!
S mind rád nézünk és büszkén tapsolunk.

Bodor Aladár.

Dr. Köpösdy Dezső
Kolozsvár jogi szemináriuma
Kolozsvár, Deák Ferenc-utca 19. sz.

Ötödik éve fennálló tudományos és gyakorlati hivatásu intézmény.
Jogi szeminárium és Egyetem
Irta: Dr. Köpösdy Dezső.
Ingyen megküldi az intézet.

Új szinekért.

— Jelenet. —

Írta: Orbók Attila.

Forró nyári nap van, s már közeledik a csillagos est. A felsővilágítású műteremben a bútorok árnyékai szomorúan, lustán terpeszkednek szét. A szoba levegője füstös, sárga, fülledt; — hangulat unalmas. Oldalról világít be az üvegtetőzeten a leszálló nap és bágyadt fényét reáveti a pamlagon heverő szőkefürtű, szelidarcú fiatalemberre. Gáspár, a lustálkodó, gazdag földbirtokos, vagy inkább festő. Képei a falakon lógnak. Arató leányok, néhány falusi ház interieurje, tájképek. Egyik sem „gics", de sablonos munkák; egy tehetséges ember bátortalan alkotásai. A gavallérosan öltözködő Gáspár mellett egy hosszuszékben ül kopott poros útiruhában Imre, hanyagúl hátravetve magát. Hatalmas, magas, vastagorrú, barnabőrű férfi. Csupa erő és darabosság, de ha, a művészetről van szó, a hangja ellágyúl, mozdulatai finoman kifejezők. Egymásután szívja a cigarettákat és kejelegve fujja a füstkarikákat a magasba. Hosszú szünet után fakó, színtelen hangon megszólal.

Imre: Szép, szép . . . És a műterem?

Gáspár (álmosan, nagyokat ásítva): A gazdasággal nem igen van kedvem törődni. Elvégez helyettem mindent Batiz, az ispán. Nincsen más gyönyörűségem, mint hogy festegetek. Mikor az édesanyám is meghalt, nagyon üres, rideg lett odafenn az udvarház, hát ide építtettem ezt a kis műtermet a kert végébe. Itt is lakom.

Imre: Szép, szép . . . Jó dolgod van. Sajnálom, hogy el kell mennem, Egy félóra mulva indul a vonatom Pest felé. Aztán holnapután Rómába . . .

Gáspár: Miért sietsz? Alig vagy itt három órája és már el akarsz hagyni. Még, . . . még nem is ismered a menyasszonyomat.

Imre (fanyar szánakozással végignézi barátját és dünnyög): Persze . . . persze . . .

Gáspár (bosszusan felül): Hallottad már valakitől? Meg sem lep ez a hír?

Imre: Nem hallottam, — tudtam!

Gáspár (idegesen és türelmetlenül): Igazán különös vagy! Alig ismerek reád! Elvégre magyarázd meg . . . Boldogan, ragyogó arccal szállsz le a vonatról, azt mondod, nálam maradsz egy hétig, összeölelsz, csókolsz . . . Most meg kijelented, hogy megy a vonat, dünnyögsz, morogsz . . . Dúsz-fúlsz magadban, az ördög tudja miért!

Imre (rácsap a szék kartámlájára és dühösen felugrik): Az Isten . . .! A pokol nyelje el! Szeretnélek felpofozni, felrugni!

Gáspár (felháborodva): Megőrültél, Imre?! Elment az eszed?!

Imre (kétségbeesetten összecsapja a kezeit és rimánkodni kezd): Kedves Gáspár, édes barátom! Bocsáss meg és engedd, hogy úgy beszéljek veled, mint igaz barátod! Mint valamikor Pesten, mikor még mindaketten először fogtuk a kezünkbe a palettát . . . . Látod, csak heves, ingerült, bolond vagyok... Azért szeretlek . . .

Gáspár: Nem értem ezt a szónoklást! Minek?

Imre: Nem értsz, nem, . . . de meg kell értened!

Gáspár: Istenem, hát mit akarsz?

Imre: Hogy mit akarok? Nem akarom a halálodat. a pusztulást! Olyan jól esett, mikor ma újra baráti kezet foghattam veled! Itt akartam maradni nálad egy hétig, tovább, sokáig . . . És nem birok! Hiába, de nem birok!

Gáspár (kínos sejtelemmel): Mi bánt? Akármi, csak beszélj!

Imre: Gáspár, Gáspár, — itt minden rombadől, enyészik, pusztúl! Ez az új műterem már dohos; a képek ismétlések! Újra és ujra, ezerszer újra ugyanazok a színek!! Ismétlések, melyek megölik a lelket.

Gáspár (leverten): Eh, képzelődés . . .

Lakatos József és Társa díszmű és játékkereskedése Kolozsvár, Deák F.-utca 9.

Az „Egyetemi kör" igazolvánnyal ellátott tagjai 5% árkedvezményt élveznek.

Imre (leül és igyekszik nyugodtan beszélni, de a hangja meg-megremeg az erős felindulástól, s olykor elcsuklik): Jó, hát én szoktam képzelődni. Talán irigyellek? Ismersz; kitelik tőlem. (Emelt hangon.) És én mégis azt akarom, hogy a ma délutánt ebben az emberi életben sohase felejtsd el!... Furdaljon a lelkiismeret, mely majd mindnyájunkat a művészbecsületre tanít meg. Kínozzon az a nagy lelkiismeret, mert megérdemled. (Kitör.) Mi lett veled, mit tettek veled?! Már mikor először jöttél Pestre tanulni közénk, félénken, remegve csodáltuk a tehetségedet. Ember! értsd meg, hogy csodáltuk mi, mi, az irigy, önző kutyák, a festők! És tanultál, haladtál, fejlődtél, ... aztán visszajöttél ide sűlyedni, elposványosodni, elmerűlni örökre ... Itt heversz a pamlagon, műtermet építsz és odaadsz mindent egy leánynak.

Gáspár: Te nem ismered őt és én, — tudd meg, hogy én végtelenül szeretem.

Imre: Ismerem őket mind! Szőke szépség.

Gáspár: Barna.

Imre: Ej, az mindegy! Szőke, barna ... Egy leány, aki hozzámegy egy földbirtokoshoz, s ideköt a sárba, a mindíg szürke városhoz, zöld mezőhöz egy művészt! Elrabol a világtól egy új meglátásokra merész csodát, egy zsenit, aki bárgyú! Mondd, eljönne veled még ma, ki a nagyvilágba? Nem! Ha szeretne, ha a művészt szeretné ...

Gáspár: Egy úri leány?! Őrültség! Nem modellem ...

Imre: Azokat ne bántsd! Ő uri! Hát add el neki magadat, a tehetségedet! Nincs lelked? Eltompúlt az elméd a szemeitől, vagy az utca, a sikátor porától?! Van pénzed, tanúlhatsz, odadobhatod magadat a munkának, — s maradsz. Oh, keresd rajongó lelkedet, önbizalmadat ..... Hol vagy? Hol hagytad magad?

Gáspár (vállat von): Igaz ... Megszoktam itt mindent.

Imre: Látod Gáspár, mi vagyok én? Semmi és semmi. Mégis szeretem az én kicsi művészetemet. Tavaly negyven forinttal kimentem Rómába s az utolsó harminc centesimóval Nápolyba ... Éhezni, dolgozni ... (Hosszú szünetet tart; mélyen eltünődik, aztán átszellemült arccal, lágyan mesélni kezd) Emeletes villamos vezet oda ... Hajnal volt. Jól emlékszem. Itália tiszta kék egére mindíg ködös fátyolba burkolódzva lopódzik fel a nap, s mikor eljött a reggel, daliás pózzal áttöri köpenyét és ragyogva kacag szemébe az öreg Tusculánumnak. A caesarok palotája volt. Magasba vezető útját a szolga rakta ki nagy, büszke gránitlapokkal, s húzta a néger fel, fel a diadalszekéren ülő gőgös urát, kit kreolarcú sivatagleányok legyeztek.

Gáspár (kipirúlva): Oh, felséges kép!

Imre: A súlyos cipruskerék nyomát a kemény kő megőrizte, s láthatod. Körülötted pálmakert, liget. A madarak pedig dalolnak kórusban, mint az angyalok kara. Dalol az élet, a levegő, szín, virág. A távolban megcsillan Szent-Péter templomának kúpolája. Megtörik rajta a nap arany fénye és szinte megcsendül. A hősök, a zsarnokok városa a rózsaszinű, derengő súgarak simításától reszket ... Alant, a síkon küzdenek a messzeséggel a romok ... Az elhalványúlt színek egybeolvadnak napkeltekor, délben kiválnak és csalóka játékot akarnak űzni veled, de te művész vagy, az istenek ereje lobog véredben, megragadod, fogvatartod őket és bilincsbe vered! Új szinekért élni! Új szinekért! Én nem adom az örökifjúságot a szerelemért! Pusztuljon, vesszen! Kitépem a szivemből, ha jön, de nem adom érte a művészetemet!! (Fáradtan elhallgat és feláll).

Gáspár: Tovább, tovább! Nápolyról ...

Imre (szomorúan): Isten veled!

Gáspár: Mikor mész Rómába?

Imre (gúnyosan): Már holnap, nehogy holnapután szerelmes legyek.

Színházi bonbonok és cukorkák
óriási választékban kaphatók
Bélteky A I. „BODEGA“ fűszer-, csemege-üzlete a Nemzeti Színházzal szemben. Szinház után nyitva.
∴ ∴ Hideg felvágottak. ∴ ∴

Stief Jenő és Társa
Kolozsvár, Deák Ferenc-u. 2.
Papirosáruház: Telefon 119. Könyvnyomda: Telefon 588.
Elsőrangu beszerzési forrás.

Gáspár: Szeretnék veled menni, de itt hagyjak mindent?

Imre: Kövesd a lelked sugallatát; tégy parancsa szerint. Mindenkinek az szabja meg végzetét.

Gáspár (megragadja barátja kezét): Oh, ha mehetnék!

Imre (megvetéssel): Maradj!

Gáspár (hirtelen elhatározással): Veled megyek!

Imre (átöleli, forrón megcsókolja, aztán felnevet): No. lám! S most az emberek elmondhatják újra a régi nótát, hogy a szent művészet tőrőe csalt valakit

Függöny.

A „De Profundis" olvasásakor.

Te sötét börtönben ültél
Én édes szavú poétám!
Szomorú és megtört szemmel
Néztél ki cellád ablakán.

Vártad a tavaszt. Az eljött.
Reád dobálta szirmait
S úgy érezted, a nap fénye
Egy bús mesére megtanít.

Tavasz ihlette a mesét,
Szavait napfény járta át
S te megalkottad belőle,
A sötét, borus éjszakát.

Faágadon, mécsvilágnál
Írtad át a fehér lapot,
Kopogtak az őr léptei
S megutáltad a holnapot.

Herman György.

Egy évi küzdelem.

— Két gólya észlelései. —

— Ön, ha nem csalódom, egyetemi hallgató és Kolozsvárra utazik?

— Igen, kérem. Az első évre fogok beíratkozni. És ön? Szintén?

— Természetesen. Ugyanolyan helyzetben vagyok, mint ön s éppen azért engedje meg, hogy bemutatkozzam. Bogárdi László vagyok. Ajánlom, hogy kössünk barátságot s amennyiben tudjuk egymást támogatni, mint aféle kezdők, hát tegyük meg!

— Helyes, azt én is nagyon szeretném, mert nekem is minden új lesz Kolozsváron.

* * *

Ez volt a megkötése egy kisebb jelentőségű barátságnak, amelyet két össze nem illő agyú ember kötött egymással, de amely csak addig volt persze szoros, amig az új környezetben, kiki megtalálta a maga igazi barátját.

De a két fiu azután igen jól érezte magát a nagyvárad—kolozsvári vonaton. Mindakettő dúzzadt az ambiciótól, sőt az egyiknek még a pakkja is a szőlőtől és a finom csemegéktől, ami a világért sem kerülte volna el a szemfüles Bogárdi figyelmét Nem azért, mintha lenyűgözte volna a csemegék látása, hanem, mert egy új ember állt előtte, akinek a homlokát is szinte keresztül szurkálta az okosan csillanó szemsúgaraival; de amellett minden tárgyon végig futtatta a szemét, ami a megismerendő pajtásé volt. S az a gondosan megrakott szőlős doboz a szabályosan álló nyakkendővel, meg a jól vasalt ruhával egybehangzóan azt beszélte neki, hogy egy rokonszenves filiszter-tipussal van dolga, aki amellett még jámbor lélek is lehet, mert elég bátortalanul villogtatta feléje a szemét, mielőtt odament hozzá bemutatkozni.

A gondolatok összefonása gyorsan haladt.

— Én a Tanítók Házába megyek.

— Ne mondja! Én is!

Kizárólagos Kalapraktár
a „Kalap királyhoz"
Kolozsvárt, Mátyás király-tér (Főtér) 17. szám
Legdusabb választék bel- és külföldi férfi és gyermek kalapokban, cylinderekben, sport- és vadászsapkákban Speciális üzlet! A legolcsóbb határozott árak! Egyetemi hallgatóknak 5% árkedvezmény.

— Igazán? Jaj, de örülök. (Ez a gyerekes öröm a Bogárdié volt, a szertelen, csapongó kedélyű Bogárdié.)

— Szóval az ön édesapja is tanitó? Ők is kollegák?

— Hát persze!

Kolozsváron ezek után már furcsa lett volna, ha nem közös kocsit fogadnak. Kiváncsian dugták ki a fejüket. Milyen hát ez a Kolozsvár? Az a híres, kincses Kolozsvár?

— De Kollega úr, hisz ezek mind földszintes házak!

— Én is azon csodálkozom!

Hanem azután megvigasztalták őket a főtér palotái, meg a hídas Szamos a benne reszkető, csillogó lámpákkal.

* * *

Hány lázas álom, hány fiatal ábránd, hány akarattól ráncos homlok fut össze Kolozsvárt az őszi vonatokon! S ugyanakkor mennyi kis ember, mennyi szűk koponya, mennyi majomszemű álmos fej és mennyi léha alak! Az egyiknek fájó volt a válás, a másiknak izgató; a harmadik alattomban örül, hogy kiszabadult a szülői karmok közül. Mert ilyenek is vannak! S mégis tíz „hogy mulattál?“ kérdésre kilenc feleli, hogy kitűnően, pedig kettőnél többnek nincs joga hozzá Hiszen hánynak a tandíját kezdik otthon koplalni, mialatt a család épülő oszlopa kezdi azt itt elúsztatni.

De hát ki állaná meg, hogy el ne szórja legalább a fele pénzét, mikor itt az egyetemen minden szabad?! S ki fog itt menni máshova, mint a legcsillogóbb, a legizgatóbb, legelegánsabb kávéházba, ahol sírnak és kacagnak a hegedűk és száll a finom szivarfüst?

Hej, sokan vannak, akik nem mehetnek tovább a sóvárgó szemjártatásnál; akik keserűen tapintják meg a zsebükben meghúzódó 100—120 koronát. Ezek közé tartozik az okosszemű Bogárdi is. Az esti sétánál bebetévedt vágyó szeme a kávéház füstjébe. De ez a szem nemsokára büszke daccal villant bele a ragyogásba: „Csak azért is én múlatok jobban!“ És felbámult a csillagokra. Azok tűzesen szikráztak vissza rá. Kettő szinte kilobogott a többi közül. Bogárdi hirtelen szoborrá meredt.... Mariska ... Te vagy az?... Mariska ... Ne híjj vissza ... Ne sírj vissza ... El kellett jönnöm.... Érted jöttem el.... Kettőnkért ... Mariska, ... ne vádolj úgy a szomorú szemeddel, mert porba vágom a jövőmet.... Visszarohanok hozzád.... s akkor majd sírhatunk mind a ketten....

Pécsi figyelni kezdett a meg-megránduló arcra. „Mi bajod? Mit csinálsz?“ „Elgondolkoztam. Gyakran megesik velem. Ilyenkor csak figyelmeztess bátran.“

Mikor első este a Tanítók Házába értek, lecipelték a kocsiról a podgyászukat s jelentkeztek a gondnoknál. Itt mindjárt meglepte őket a szíves fogadtatás és az a családiasság, amelynek szellemében a kései idő dacára vacsorát kaptak s amely mindjárt olyan előnyösen tűntette ki a Tanítók Házát az eddig végig koplalt vidéki konviktusokkal szemben. A szolgák előzékenyen húrcolták a ládákat felfelé. (Erről az előzékenységről azonban nemsokára kitűnt, hogy szülő anyja a nagy borravaló reménye volt. Évelején a dúzzadó diákzsebekre útazni nem utolsó dolog.)

Bevezették őket egy nagy tágas szobába. Ott már volt egy vetett ágy „Tehát egy harmadik lakótársunk is van?“ kérdezte Pécsi a szolgától. (Hatalmas szoba volt háromnak; világos és kellemes benyomású, hangzatos magyarsággal lakályos.) „Igenis; az az úr még tegnap beköltözött.“ Figyelni kezdtünk. Hatalmas lépések, nagy ajtórobbanás és egy imponáló hosszú alak nyomul be az ajtón. Bemutatkozás. Sablonos kérdések és még sablonosabb feleletek. Pécsi indítványozza: legyünk pertuk. (Honnan vesszi ez az eddig gyáva alak magának ezt a nagy bátorságot? tűnődött Bogárdi. Később kitünt, hogy nála két, az új kollegánál pedig egy évvel idősebb. Végig bukdácsolt három kis vidéki gimnáziumot, tehát tapasztalt szerencsevadász.)

SÁMSON JAKAB
angol uri szabó üzlete Egyetem-utca 2.
Nagy raktár angol, scoth és francia
:: szövetkülönlegességekben ::
Telefon 423. Telefon 423

A harmadik kollega az érkezési gyorsasággal távozott, rövid idö múlva. A két „régi“ cimbora sétát határozott. Barangoltak egy félórát a városban. Hallottak muzsikát, leánykacagást, szajhavihogást; belebámultak kávéházi lámpákba, szépasszonyok szemébe; meg a millió csillagtűzbe, amit annyiszor találunk szépnek. ahányszor megcsodáljuk; amit egyformán szivesen bámul az ezüst kacagású gyermek, az érchangú férfi, meg a kolomphangú csendes öreg. Rátapasztotta szeműket az égre az a sejtés, hogy úgyanazt bámulja talán az a csillagszemű, éjhajú lány is, akitől csak nem rég lopták az utolsó tolvajcsókot, aki otthon kisóhajtja most a lelkét s elhullatja harmatszemű, forró könnyeit. . . .

„Barátom, tíz óra; Kizárnak!“ riadt fel hirtelen Pécsi. Nosza! Futólépés a sötétebbik oldalon hazafalé. Puff neki! Be van a kapú zárva. „Másszunk be! Keressünk csengőt!“ (Negyedórai tapogatás). „Várjon, bezörgetek. Ha jól emlékszem, északi oldalon. . . . harmadik ablak. . . . Igen! azon kell zörgetni (Negyedórai várakozás.) Végre: Zárnyikorgás, kapunyílás.

Fáradt, álmos, a sok új képzettel rakott fejjel dőltek az ágyba s aludtak egy jó hosszú kolozsvári álmot.

Vad.

Ha nézlek téged.

Ha nézlek téged, el-elkérdezem,
Mi bűvöl el engem én szép kedvesem:
A csinos alakod, fekete hajad,
Talán kacagásod, piros ajakad,
Vagy csengő szavad?....

Oh nem, nem ezekért fogott el igézet,
Jóságos szemed az, ami megigézett,
Mert lelkedet látom csodálatos szépen,
Mint fényes csillagot az azurkék égen,
Ha a szemed nézem.

Wonnes Oldrich.

SZINHÁZ.

Szinházi köntörfalazás.

Van határozottan, van sok nexus egyetemünk és a Szinház között; nem a régi hajléknak térbeli közelségét értem ezalatt, hanem, hogy csak a legfőbbet említsem, a vezetésben elüljárók itt alapozták meg azt a tudást, amelynek még ezideig nincs is külön neve. A szép litterátura aeszthetika, scenikából sarjadt ki az és — lassankint empirikus úton válik az — a szinházhoz értés tudományává. A jó nevű Ditrói, nemkülönben Janovits is, itt töltötték el a csendes filozopter esztendőket és nem lehetetlen, hogy még valamelyikük visszatér ide, ha majd a tudományok differenciálodásával és a szinházéhség nagyobbodásával ennek az új tudománynak tanszéket állitanak.

*

Mi csak köntörfalazunk, hiszen a vesékbe mászást és fontoskodó tanácsadást elvégzik a napilapok enfant terriblijei, kiknek epés hangján hol a ki nem fizetett pikkolók keserűsége érzik, hol meg a fraternizálás és cimboráskodás tenyerezése.

*

A könnyű Muzsa, pihe könnyü pillangó szárnyakkal libbent be őszi hajlékába és az én szigorú mamus szemeimre a jóakarat rózsaszinű fátylát terítette egy kis csicsergő primadonna, akinek olyan a hangja, mint két kicsi törpe ezüst poharának összecsengése, és a kis 12 éves teste olyan grációzus, finoman hajlékony, mint csörgedező patak partján a lenge nád, melyről kisgyermek korunkban oly sokat álmodtunk.

No lám, eddig ez kapott meg legjobban. Mellettem egy kis gyerek tapsikolt könnyes szemekkel, a kis primadonnának, Somogyi Nusinak a húga; és én szeretném az én öreges fekete tintás betűimet, valami fiatalos szinű ákom-bákommá változtatni, hogy koszorút fonjak, betűkoszorut a kis Jánoskának,

„GENTRY“ nagyáruház Kolozsvár, Wesselényi M.-u. 20.
Árusitja legdivátosabb gavalér-kalapokat.
Ugyanott külön **cipő-osztály**, legmegbizhatóbb gyártmányu cipőkben

ki most olyan fiatal és ha megnő, olyan nagy lesz, és sohasem öreg.

*

A komoly Muzsa komolykodó kardcsörtetéssel lépett be feszesen, kimérten a hatásvadászat logaríthmus táblájával kiszámított *Császárkatonáiban*. Bizony — csak kimondom — nem éreztem ki belőle semmiféle drámai kisülést. Nálunk nincs külön polgári és külön katonai kaszt szellem; nálunk csak egységes magyar uriosztály-szellem van. Nincsenek kellemes abbéink és hetvenkedő tisztúracsaink, sem gőgösen rezervált junkerjeink. Joász Géza a mienk, de Szilassyakat nem igen ismerünk. Ezek a szellemi nuance-különbségek különben is az individuálizmusból fakadnak. Van duhaj, magyar úr és egy kevés europeer magyar úr. Majd erről még máskor többet írok. Körmendy, a pályatévesztett magyar úrat jól játszotta. Exterieurje fogyatékosságát kellemes organumával pótolta férfiasan. Ihász excellált Szedlacsek tiszthelyettes szerepében. Nagyon feszült várakozást ébresztett bennünk. Vederemo. Somló Emma kis passzio szerepében tökéletes volt. Róla legközelebb többet írunk.

*

Kolozsvár lesz az egyetlen város, hol nem lesznek nagy stylü primadonna versengések, — a Rhédey Szidi intenziv, szép nagy hangja, — tekintve, hogy ő operette-primadonna, nem elég sulyos fegyver a Berki Lili természetes játéka és pajzán temperamentumával szemben.

*

Csőregh Jenő tenorja és játéka tetszett mindenkinek.

*

Boros Emilről össze-vissza kritikák jelentek meg. Az egyik lap durván és indokolatlanúl ledorongolta ezt az intelligens színészt, aki egyébbként orvosszigorló. Nekem tetszett, de kimeritő kritikát majd csak ezután irok róla.

*

Last but not least a Pataki Jóska Ádámja. Nem hallottam még Ádámot, aki közvetlenebbül, kevesebb pose nélkül játszotta volna ezt a nehéz szimbolikus szerepet. Gyönyörüen hangsulyoz és mindent megértet velünk. Alig várom, hogy valami komoly Shakespeare szerepben láthassam. (* * .)

Nagyvárosi temetőben.

Itten gondozott út vezet
Az ember bármerre halad,
Kúpolás kripták százai
Állanak büszkén sorfalat.

A magas márvány sírkövek
Arany betükkel hírdetik,
A lent pihenő férfiak
Nagy érdemét, nagy tetteit.

A sírokon orchideák
S idegen rózsák díszlenek,
Pazar színpompájuk megejt
Es káprázatják a szemet....

Amig e dús fényt bámulom,
A lelkem észrevétlenül
A mi egyszerű, falusi
Kis temetőnk felé repül.

Ott a sírokon ibolyát,
Árvácskát lát csupán a szem
Es pár szó csak a felírás,
Az egyszerű sírköveken.

Nincs szinlelő bú, fájdalom,
Nincs képmutató kegyelet
Es az elhagyott árva szív,
Oly' hamar, könnyen nem feled.

Ott suttogjanak álmokat
A falombok, madárdalok,
Ottan pihenjek csendben én,
Ha valamikor meghalok.

Nógrádi Papp Dezső.

Hol fényképeztessük magunkat?
Csizhegyi Sándor ujjonnan berendezett művészi fényirodájában Mátyás király-tér 26. — Hintz gyógytár mellett, ahol a legizlésesebb kivitelü képeket kapjuk.

Korzó kávéház Unió-utca
Minden este egy elsőrangu Budapesti Hölgyzenekar hangversenyez. Kitünő italok. Hideg buffet. Mérsékelt árak. Számos látogatást kér
DRECHSLER JÓZSEF kávés.

IRODALOM.

A közös úton. Alig két hónapja, hogy hét törekvő, jórészt fiatal kolozsvári poéta összeállott és ilyen címmel versesfüzetet adott ki. A könyv sikerét mi sem bizonyítja jobban, minthogy a napokban már a második kiadás is napvilágot látott. Érdekes, hogy a költők valamennyien a kolozsvári egyetem hallgatói, névszerint: *Andor* Gyula, *Harsányi* Zsolt, *Indig* Ottó, *Ligeti* Ernő, *Berde* Mária, *Németh* Andor és *Pap* Dezső. Sőt a bevezetőt is egy joghallgató, *Orbók* Attilla társszerkesztőnk írta. A tartalmas szép füzet ára egy korona és kapható minden könyvkereskedésben.

Modern Bizánc. Ez a címe egy nagytehetségű fiatal kolozsvári újságíró, *Stettner* Tamás új regényének, mely érdekes, izgató tartalmával a könyvpiac szenzációja lesz. A munkát 2 koronáért minden tőzsdében és könyvesboltban meglehet kapni.

EGYLETI ÉLET.

Egyetemi évünk megkezdésével, eddig pihenő ifjúsági egyleteink is megkezdik működésüket. Lázasan folynak az előkészületek, a szervezés munkálatai. Már kibocsátották hivó szózataikat zászlójuk alá gyűjtve elkülönülő munkakörük szerint a céljaik szolgálatába állókat. Egyleteink közül az első az Egyetemi Kör, nagy színes plakátokon hívja fel az egyetemi polgárokat az egyesülésre és beiratkozásra. Már helyisége teljesen renoválva várja befogadá ra az ifjúság nagy tömegét s tekintve a célt, melyet szolgál, bizonyára számosan fogják felkeresni és jelszavai alatt egyesülve, erősíteni az ifjúsági életet.

A szünidei választmány a következőkben hívja fel az ifjúságot, melyben röviden programmját is megadja:

Egyetemi polgártársak!

Kedves barátaink!

Most, mikor a legkedvesebb otthoni emlékekkel eltelve megjelentek az Egyetem falai falai között, elsőnek az *Egyetem igaz otthona* az Egyetemi Kör szól hozzátok. *Kedves barátaink!* Nekünk, kik az ország legkülömbözöbb részeiről ide összeverődtünk, mindig szükségünk volt és van egy helyre: hol az egyetemi padok közt lazán szövődő „Kolléga ur"-i viszonyt igaz, magyar ifjakhoz méltó barátságra változtassuk, hol megértve egymás gondolatait, törekvéseit, összefogva közös ésszel, szivvel és karral küzdjünk közös ideálokért. Szükségünk van egy helyre, hol idegen ajku, de szintén magyar egyetemi polgár barátainkkal is összejöve, békés megértés alapján gyarapítsuk egymást hazafias érzésben és tudományos törekvésben.

Ez a hely az Egyetemi Kör volt mindig és akar lenni ezentul is, hazafias érzések, tudományos törekvések istápolója, fenntartója és előmozdítója.

Nagyratörő, eszményi céljainkat azonban csak ugy érhetjük el, ha itt is igyekeztek nekünk segíteni abban, hogy igazi, valóságos otthont teremtsünk körünkben. Hagyjátok azért el a kávéházakat és egyéb időrabló, mulató helyeket, hol csak százszoros erővel kap szivetekbe az otthoni kör nélkülözéseinek keserves fájdalma, hol rossz cimborák közé keveredve, igen könnyen megfeledkeztek mindarról, ami egy magyar ifjúnak, nemes és szent célja, jertek a mi körünkbe, dolgozzunk és szórakozzunk együtt. Az Egyetemi Kör amellett, hogy a maga eszközeivel: könyvtárával, felolvasásokkal tudományos célt is szolgál, nem feledkezik meg a tisztességes szórakoztatásokról sem. Olvasó-terme, a budapesti és összes vidéki lapokkal, billiárd és játékterme mindenkor rendelkezésre állnak. Ezenfelül a kolozsvári Nemzeti Szinházban 50%-os, villanyszinházaknál és fürdőknél kedvezményes jegyben részesültök.

Az Egyetemi Kör céljait csak úgy valósíthatja meg, ha minél többen segítségére jöttök. *Azért állapította meg a tagsági díjat egész évre 6 koronában, mely félévenként is fizethető, míg a tandíjmenteseknek 2 koronában.*

Hallgassátok meg kedves barátaink hivó szózatunkat s jertek mindannyian: egyéni erőtökkel közös céljaink felé törni.

A szünidei választmány.

Felhivás

a kolozsvári m. kir. Ferencz József tudományegyetem joghallgatóihoz!

Kedves Barátaim!

A „Joghallgatók Segitő Egyesülete" ügyrendtartásának 4. §-a alapján ezuton tiszte-

lettel felhivlak, hogy 36 év óta fennálló s mindig humanus emberbaráti célokat szolgált s szolgáló egyesületünkbe minél számosabban beiratkozni sziveskedjetek!

Az egyesület célja:

1. Szegénysorsú vagy egyébként arra érdemes rendes tagjait készpénzsegélyben részesíteni;

2. rendes tagjainak az egylet könyvtárából könyvkölcsönöket nyújtani;

3. irodai és egyéb alkalmaztatást közvetíteni.

Az egyesület rendes tagjai lehetnek egyetemünk azon rendes hallgatói, kik egy tanévre 4 korona tagsági díjat az egyesület pénztárába befizetnek. Mindazok, kik belépni óhajtanak beiratkozásukat az egylet helyiségében (Központi Egyetem III. emelet) hivatalos óráim alatt (naponként d. u. 3—5-ig) és a jelen felhivással egyidejüleg kibocsátott gyüjtőívek tartóinál eszközölhetik.

Ívtartók: Vargyas János (található: Egyetem III. em. 3—5-ig),

Andráskó Mihály (található: Tanítók háza, Hunyadi-tér),

Bereczky Ernő (található: Szeminárium, Egyetem-u. 10. sz.)

Molnár Ferenc (található: Szeminárium, Egyetem-u. 10. sz.)

Kolozsvárt, 1909. évi szeptember hó 1-én.

Andráskó Mihály, szünidei vál. tag. — **Vargyas János,** szünidei vál. elnök.

Az Orvostanhallgatók Segitő Egyesületének kebelében megalakúlt az orvostanhallgatók felvilágositó bizottsága, melynek célja az újonnan jött orvosnövendékeket a beiratkozás és minden, az egyetemi élettel kapcsolatos dologban tájékoztatni. A bizottság hivatalos órát tart naponta d. e. 8—11-ig, az Orvostanhallgatók Segitő Egyesületében. (Központi Egyetem, I. em.)

Az Orvostanhallgatók Segitő Egyesülete e hó 19-én tartja évzáró közgyűlését, ahol a tisztikar ez évi működéséről számol be s egyszersmind megteszi az előkészületeket az új választásra. Mint hirlik, az új elnök Koleszár László, eddigi alelnök lesz.

A nemzetközi orvoskongresszus Kolozsvárra jött tagjai elé az ifjúsági egyesületek közül az Orvostanhallgatók Segitő Egylete küldöttsége is kiment. A rektor kérésére az illusztris vendégeket az orvosnövendékek kalauzolták a klinikák között. Az egyes intézeteket az illető intézet igazgatója mutatta be a vendég tudósoknak, kik többször adtak elgadtatásuknak kifejezést a látottak felett.

„Tanárjelöltek Segitő Egyesülete“ folyó év szeptember 18-án tartja d. u. 3 órakor a bölcsészeti kar 18. sz. termében alakuló közgyűlését, melyre a tagukat ez úton is tisztelettel meghivja a választmány. A gyűlés tárgya:

a) szűnidei választmány (elnök, titkár, pénztáros) beszámolása,

b) korelnök választása,

c) szűnidei választmány lemondása,

d) elnök választása,

e) többi tisztviselők választása,

f) inditványok és interpellációk.

Felhivom a t. tagok figyelmét arra, hogy „Ügyrendünk“ értelmében csak azon rendes tagok választók és választhatók, kik I. félévi tagsági díjukat szept 18-án d. u. 3-ig befizették. (5. §.) Rákóczy Béla, elnök s. k. Kenessey Kálmán, titkár s. k.

SPORT.

A Kolozsvári Egyetemi Atlétikai Club.

A Kolozsvári Egyetemi Atletikai Club a jövő hét folyamán nyílik meg újra, hogy a szűnidőben kipihent erőknek újra alkalmat nyujtson a továbbképzésre a sport különféle ágaiban.

A birkozó gárda ugyan keveset pihent, mert Láng Oszkár mesterrel augusztus hó elejéig erős traininget folytatott. Még szeptember hóban a klub vezetősége egy tennisverseny megrendezését tűzte ki célúl, amely ha úgy sikerül, mint a mult évi, akkor erősen hozzájárul a klub niveaujának emeléséhez.

A klub athléta gárdája örömmel várja, hogy Somody István már október hóban ismét akcióba lépjen, akinek legutolsó olympiai szereplésére nemcsak a K. E. A. C., de az egész magyar sport büszkén tekint.

Az athléták egyébként epedve várják a sport-telep kérdésének rendezését és reménylik, hogy az már csak rövid idő kérdése. És mi is hisszük, hogy városunknak jeles tanácsa módot fog arra nyujtani, hogy ez az ifjúsá-

gunk életébe vágó igen fontos tényező mielőbb megvalósuljon.

Az alakuló közgyűlés előreláthatólag október elején lesz Beíratkozni már a jövő héten lehet a K. E A. C. helyiségében.

A Kolozsvári Athlétikai Club.

A Kolozsvári Athlétikai Club elnöke br. Jósika Gábor vezetése mellett küldöttségileg jelent meg górf Bánffy Miklós főispánnál, kérve, hogy a Torna Vivóda helyisége engedtessék át a Club rendelkezésére. Hasonló kéréssel keresték fel Szvacsina Géza udvari tanácsos, polgálmestert. Mindketten megigérték pártfogásukat. Kívánatos is lenne, ha e sok nehézséggel küzdő derék egyletünk kérése méltányos elintézést nyerne.

A K. K. A. S. Uszósersenye és vizipoló mérkőzése.

Dicséretre méltó az a törekvés, melyet a Kolozsvári Kereskedelmi Akadémia Sportköre fejt ki itt Kolozsvárt a sport, főleg ifjúsági sportunk fejlesztése, felvirágoztatása körül. Az övé az érdem, hogy labdarugó sportunkat intenziv alapokra fektette, újabban pedig a vízisport behozásával hívta fel Kolozsvár sportkedvelőinek figyelmét eredménydús működésére. Mindenesetre nagy fontosságot kell tulajdonítanunk ez esemény számba menő verseny megtörténtének. Vidéki uszósportunk fejlődését és annak itt Kolozsvárt való meghonosítását látjuk benne. Az úttörés dicsősége mellett, dicséret illetheti meg a vezetőséget a verseny rendezésének kiválóságáért és a résztvevőket az elért eredmények respektabilis értékre való tekintettel. Annyira kiváló az eredmény, főleg az 50 yardos gyorsúszásban 30 mp. (?), hogy kénytelenek vagyunk kételkedni a mérés pontosságában. Vidéki versenyzőktől általában véve nem várt kiváló eredményt értek el, ami szokatlan az úszó sportnak a vidéken, különösen Erdélyben való elhanyagolása miatt. Dacára, hogy az uszósport terén oly fényes múltra tekinthetünk vissza s annyi világhirű győzelmet arattak a magyar színek Európa szerte, még sem dicsekedhetünk e sport ág oly nagy mérvű elterjedésével a vidéken, mint pl. más sportágéval. Magyarázatot talán a vidéki uszódák hiánya és e célra alkalmatlan volta adhatna Kolozsvár sport társadalma sokat köszönhet a K. K. A. S.-nak a vízisport felkarolása által uszósportunk vidéki elterjesztéseért és fejlesztéseért. A vasárnap d. e. hideg, szeles időben megtartott verseny részletes eredménye a következő:

I Mellúszás 100 yard: 1. Széchy László (K. K A. S.) 1 p. 22 mp. 2. Herczegh Albert (K A. S.)

II. Főverseny. Magyar uszás 50 yard. 1. Gálffy Zsigmond (K. A. S.) 30 mp (?) 2. Magyar László (K. A. S.) 3. Nászta István (K A. S.) Küzdelem után karcsapással nyerve. Jó harmadik.

A verseny után a K A. S. kombinált csapata mérkőzött a városi csapattal, mely a K. A. S 4—1 arányú győzelmével végződött. A mindvégig élvezetes versenyt és mérkőzést nagy számú érdeklődő közönség nézte végig.

Labdarugó mérkőzés

Vasárnap d. u. volt a K. A. C. szezonnyitó mérkőzése, mely alkalommal a „Marosvásárhelyi Sport-Egylet“ vett revansot múltkori legyőzetésükért. A csunya, szeles, esős idő nem kedvezett a mérkőzés lefolyásának, talán ennek is tulajdonitható az eredmény irreális volta. Ettől eltekintve jelentősnek tünik fel a vásárhelyiek szimpatikus csapatának győzelme, kik nagy lelkesedéssel és megfelelő tudással játszva diadalra vitték szineiket. A K. A. C. tartalékkal és lanyhán játszó csapatától nem vártuk volna mùltkori 5: 0 arányú győzelmük utáni leveretésüket.

A Törekvés Kolozsvárt.

F. hó 12-én látogat el városunkba a már több alkalommal itt járt Törekvés, hogy egy kolozsvári csapattal a „Vasútas Sport Club“ csapatával lejátszandó mérkőzés keretében ujólag élvezetben részesítse Kolozsvár sportkedvelő közönségét. A néhány pesti játékossal megszaporodott és napról-napra rohamosan javuló vasútasok bizonyára kemény ellenállást fognak kifejteni. A Törekvés, mely csak a napokban aratott 3: 2 arányú reális és jól

megérdemelt győzelmet a bécsi Germania felett, s most újabban ismételten bajnok csapatunk az F. T. C. felett, teljes csapatával fog kiállani s így érthető az a kíváncsiság, mellyel ez élvezetesnek igérkező mérkőzés elé tekintenek Csaknem a mérkőzés színhelyéig, a vasútas sport-telepig, társaskocsi áll a közönség rendelkezésére.

Mr Oliver S. Roulston angol tanár, jutányosan ad angol-órákat. Lakása: Kossuth Lajos-utca 17.

Benjámin Hermann festőművész műterme Bem-utca 7. szám alatt van.

Első éves orvostanhallgatók bonceszközeiket legolcsóbban *Deutsch Miksa orvosi műszertárában* szerezhetik be.

Veres-Kereszt vendéglő és kávéház
Monostori-út 6. sz. Megyeházzal szemben. Legolcsóbb mulató hely, hol kitünő borok, hideg és meleg étkek kaphatók. Jó zene játszik mindennap. Reggelig nyitva. **Nagy Sándor**, vendéglős.

Hol lehet jól és olcsón étkezni és mulatni? **Az Ipar kávéházban!** Deák Ferenc-u. 26.
Ahol kitünő házi koszt, többféle borok és sörök, hideg és meleg étkek állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. Pontos kiszolgálás, olcsó árak.
Szives pártfogást kér a **Tulajdonos.**

Ha jó bort akar inni, menjen el a **„Bocskay“** kávéházba színház mellett. Saját töltésü *valódi erdélyi borok,* kőbányai sör és hideg étkek a *legolcsóbb árakon lesznek* kiszolgálva.
Mindennap jó cigányzene.

GUTT MÁRTON bodegája.
Egyetem-utca 1. szám. — Kitünő házi koszt étlap szerint, havi abonoma 22 frt. Naponta hideg és meleg zonareggeli 15 kr.
Az egyetemi ifjuság találkozó helye.

Mátyás étteremben
Mátyás király-utca
lehet a legjutányosabban étkezni, abonánsok elfogadtatnak. Kitünő házi koszt pontos kiszolgálás.
Pártfogást tisztelettel kér:
Varga Márton vendéglős.

A világhirü pilseni sör kimérési helye
Pferschy G. étterme.

Korona kávéház Mátyás király-utcában. Kitünő italok, elsőrendü buffet, olcsó árak.
Számos látogatást kér a
TULAJDONOS.

„Erzsébet“ gőz- és kádfürdő
Kolozsvárt, Kisszamos-utca 1. szám
Legujabban és legnagyobb kényelemmel berendezett gőz- és kádfürdő.
Ifjuság részére: 30 és 40% engedmény.
Nyitva reggel ½5-től este 9 óráig

Izlésesen jól reggelizni és ozsonázni lehet a **Szentegyház-utca 6. sz.** (Státus palota alatt) lévő
Modern kávé és tejcsarnokban.

Kézi mosást és vasalást jutányos árban ellvállal a
„Tulipán mosoda“
Szentegyház-utca 14-ik szám.
Cserei Mihályné.

Nyom. Gámán J. örököse könyvsajtóján Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. szám.

Előfizetési felhivás.

Az „Egyetem“ megindításával rógi óhaját teljesitjük az ifjuságnak. Régóta érzi szükségességét egy oly organumnak, mely teljesen az ifjuság szolgálatában állva, helyet adjon minden kivánságának, hű visszhangját adja az ifjuság kebelében élő minden törekvésnek, elősegitse ez eszmék megvalósitását és diadalra jutását.

Az „Egyetemre“ szüksége van Kolozsvár, a magyar Athén sok ezernyi ifjuságának és szüksége van e város társadalmának.

Az „Egyetem“ maga köré gyüjtve az eddig szervezetlen ifjuság egészét. módot nyujt megszerezni oly ismereteket, melyeket az iskola padjai közt hiába keresnénk.

Az „Egyetem“ teszi ezt aktuális, a legégetőbb ifjusági kérdésekkel foglalkozó cikkeiben, melyek a legkiválóbb iróink tollából kerülnek ki.

Tárcáiban teret nyit a kezdő tehetségek kifejlődésének, de e mellett a fővárosi és helyi irói gárdánk legjelesebbjei is közre fognak működni.

Tudomány rovatában lépést tartva ennek rohamos fejlődésével kimeritő képet nyujtunk olvasóink elé.

Irodalom és müvészet cím alatt figyelemmel kisérjük minden jelentősebb mozzanatát irodalmi és müvészeti életünknek.

Szinház rovatunkban tárgyilagos és elfogulatlan kritikákban számolunk be szánházaink előadásairól.

Sport rovatunkban különös gonddal fogunk főleg ifjusági sportainkkal foglalkozni s beszámolni minden nagyobb sporteseményről.

Hireinkben minden az egyetemi ifjéságot érdeklő közleményt megtalálhatnak olvasóink.

Egyleti élet cím alatt összes ifjusági egyleteink működéséről tiszta képet nyujtunk s azonkivül közöljük

Egyetemi hatóságaink minden hivatalos intézkedéseit tanulmányi és fegyelmi ügyekben s felvilágositást készséggel nyujtunk vidéken lakó egyetemi polgártársainknak.

Egyetemi hirdetéseket ösztöndij-pályázatokat állandóan közöljük s minden ez ügyben hozzánk intézett kérdésre válaszolunk.

Ez programmunk. Ezt irta fel az „Egyetem“ zászlójára.

Tárt karokkal fogadjuk a zászlónk alá sereglőket, kik készek hasonló fegyverekkel küzdeni ifjusági életünk felvirágzásáért jövendő hazánk nagyságának előkészitésért.

Méltányolni tudja a magyar ifjuság, amint azt már számtalanszor megmutatta a nemes eszmék, törekvések küzdelmét. Mellénk állva segiteni, támogatni fog, hogy egyesült erővel vivhassuk meg harcainkat s győzelmesen megállhassuk helyünket minden rosszakarat, előitélet, gáncsoskodás ellenébeu.

Esdő szóval fordulunk a nagyközönséghez s az ifjusághoz nyujtson segitő jobbot e törekvéseink elérésére, ne vonja meg pártfogását céljaink megvalósitásában.

Tegyék lehetővé fenmaradásunkat.

Fizessenek elő az „Egyetemre“.

Kolozsvár város közönsége, melynek ifjuságunk mindig szemefénye volt, hisszük, hogy ujonnan tanujelét fogja adni minden szép, nemes és magasztos eszme iránt való rajongásának és szeretettel fog közremüködni céljaink megvalósithatásában.

Hazafias üdvözlettel

az „Egyetem“ szerkesztősége.

Előfizetési ár:

Egész évre ..... 10 korona.
Fél évre ..... 5 „

Egyes szám ára 20 fillér.

A legjobb étkező és mulató hely a **„Kis Pipa“** vendéglő, tágas kerthelyisége, mely alkalmas összejövetelekre, ifjusági ismerkedési estélyekre, hol kitünő koszt, jó fajborok állanak a vendégek rendelkezésére, átjárás a Royal kávéházba. -- Abona a legjutányosabb árban elfogadtatik. — Szives látogatást kér: **Márton Vilmos.**

TERKÁL BÉLA

férfi- és külön bejáratu hölgy-fodrászterme.

Ajánlom 25 év óta fennálló fodrászüzletemet. Az egyetemi ifjuság részére 20%-os kedvezményes bérletet ::: nyitok. :::

A nagyérdemü közönség becses pártfogá- ∴ sáért esedezem ∴

Terkál Béla

Országos Nemzeti szinház fodrásza

Kolozsvárt, Unió-utca 8. szám.

DEUTSCH MIKSA Első erdélyrészi sebészeti műszerek, kötszerek, látószerek, kések. borotvák, testegyenesitö-gépek gyára motorerőre berendezve.

Gyár: Széchenyi-tér 40. **KOLOZSVÁR** Tak arékpénztári épület. Raktár: Mátyás kir.-tér 7.

Dávid Ferenc utca 3. szám. Arany éremmel kitüntetve. **Első Erdélyi Billiárd-gyár** uj és használt billiárdokat állandóan raktáron tartok, csere és részletfizetéses üzletet kötök. Szakmába vágó munkákat vállalok, 3 napos jégtartályos jégszekrényeket állandóan raktáron tartok. — Vidékre billiárd szerelőt küldök. Kizárólag hazai gyártmány.

Szives pártfogást kér: **Styaszny József.**

A vasuthoz a legközelebbi szálloda az **„Arany Sas“** **Ferenc József-út 12. sz.** hol a legjobb fajborok, meleg és hideg étkek, tiszta féregmentes szobák állanak a közönség részére. Társas összejöveteleket elfogadok. Jó cigány zenekar játszik. Szives párlfogást kér **Boday**, vendéglős.

Joánovics Testvérek fényképészek.

Készitenek elismert müvészies kivitelben kis portraitokon kivül festményeket és nagyitásokat minden kis és régi kép után. Este a felvételek villanyfény mellett eszközöltetnek. ∴

Vendéglő megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Monostori-ut 34. szám** alatt ujonnan berendezett **Vendéglőt** nyitottam, hol minden időben meleg és hideg ételek állanak a n. é. közönség rendelkezésére továbbá Erdélyi és Badacsonyi hegyi borok, valamint Kőbányai friss poharas sörrel bármikor szolgálhatok. Főtörekvésem a pontos és lelkiismeretes kiszolgálás leend. Szives pártfogást tisztelettel kér: **Steinvald Károly** vendéglős.